

Durmuş Hocaoğlu

Hükûmet'in İşi Kolay Değil; Zor Ki Ne Zor

Yeniçağ, "Analiz" ., 26 Ekim 2007, Cuma., s.08
"Analiz" Sıra No: 583; 2007-098; Ekim-11

YENİÇAĞ

Ben şahsen, bu memlekette, 20 Temmuz 1974 tarihli Kıbrıs harekâtından bu yana, bu derece kabarmış bir millî öfke görmedim. Her gün itilmekten, kakılmaktan, küçük düşürülmekten gururu aşırı derecede kırılmış Türk insanı galeyan hâlinde; artık bu mes'ele sâdece son hâdiselerde şehid olanların intikamının alınması talebi olmaktan çıktı. Öfke patlaması her ne kadar PKKya yönelik olsa da aslında PKK sâdece bir sembol ve derinlerde yatan sebep bu; bunun için de Türkler hâlâ mağrur ve muktedir olduklarını, hâlâ ezilmeyeceklerini tatminkâr bir şekilde görmek için haklı olarak daha-daha fazlasını, kaatillerin, vatan hâinlerinin hâk ile yeksân edilmelerini, kendi topraklarında kendilerine küstahça meydan okuyan ve şurada burada, "koskoca Türk ordusuna kök söktüren gerillalar" olarak fiyakayla gezinen çapulcuların başına dünyanın geçirilmesini istiyor; hayır, istemiyor, emrediyor.

Lâkin Hükûmet'in de işi kolay değil; zor ki ne zor.

Doğru-doğru dosdoğru: Hükûmet'in işi kolay değil; iki arada bir derede kalmış vaziyette: Bir yandan, gayet bâriz bir şekilde, her zamanki gibi, işi ağırdan almağa, zamana yaymağa, dikkatleri başka istikametlere çekmeğe, unutturmağa çalışıyor; ancak, diğer yandan ise, kamuoyundan gelen tazyik de zirveye tırmanmış bulunuyor, dayanılır gibi değil. Öyle anlaşılıyor ki, artık, Bush'la görüşme ve benzeri ayak sürüme, medyaya sansür koymaya teşebbüs edilmesi, ilk ve orta öğretim talebelerinin mitinglere katılmasını önlemek için tam da bugünlerde sınıf yoklamalarının Bakanlık tarafından tâkibe alınması gibi taktiklerin bu defa kamuoyunu bastırmağa ve harâretini teskîn etmeğe yetmeyeceklerini farkettileri için, tabandan gelen gerilimi biraz olsun düşürebilmek maksadıyla, şimdilik, göstermelik kâbilinden bir harekâta girişilmiş bulunuyor. Tabiatıyla ve bittabiî, Çarşamba sabahı Türkiye'nin haberdâr olduğu kısmî harekât, en azından şu âna kadarki şekliyle, gerçekten göstermelik; tâbir-i âmiyânesi ile "gaz alma" harekâtı. Buna ihtiyaç var; zîra aksi takdirde, önümüzdeki mahallî seçimlere bu ahvâlde girildiği takdirde 21 Temmuz seçimlerinin galibi bir hükûmetin ciddî şekilde hırpalanması işten bile olmayabilecektir.

*

**

Evet; Hükûmet'in işi hakîkaten çok zor.

Niçin?

Bir kere ve herşeyden evvel, Amerikan güçleriyle askerî bir çatışmaya girilmesinden çekiniyor besbelli; tabiatıyla haklı olarak hesap edilmesi gereken bir risk bu, ama o kadar da değil, göze alınabilir ve alınması gereken bir risk: Amerika da aynı hesaplar

içinde hâlbuki ve O'nun da, hem de bu kadar âşikâre haksız bir konumda iken, Türkiye ile fiilî bir çatışmaya girmek isteyeceği, bir ihtimâl olarak o kadar da yüksek değil. Yine bu cümleden olmak üzere, Hükûmet'i endişeye garkeden sebeplerden bir başkası olarak, buna, bugünkü neslin bilmediği, Kıbrıs harekâtından sonra Amerika tarafından uygulanan ambargonun bir benzerinin zuhûr etmesi ihtimâlini de ekleyince doğrusu iki kere düşünmek gerektiği de kendiliğinden hâsıl olmaktadır.

Sâniyen, Hükûmet Amerika ile hiçbir şekilde ve hiçbir konuda uzlaşmazlığa düşmek istemiyor ve istemez de; birçok esbâba müstenid çetrefilli bir mevzû, ayrı bir analiz ister, kısaca bir sebebini söyleyeyim: Amerika'nın gözünde îtibârını kaybettiği ânda itkidârını da kaybedeceğini düşünmenin getirdiği, anlaşılabilir, ama tasdik edilemez bir gerekçe.

Sâlisen, Hükûmet, kapsamlı bir askerî harekâtın, askeri ambargo hâricinde de nelere mâlolabileceğini mutlaka hesaplıyor olmalı; haksız da değil hani: Yılların birikiminden eline geçen ne varsa 'babalar gibi' satışa arzetmenin getirmiş olduğu, ekonomisinin, finans sektörünün kontrolünü elinden kaçırarak, bir yıllık gayri sâfi millî hâsılanın tamâmına muâdil bir dış borca gırtlığına kadar batmış, yüksak faizle alınan sıcak para kesildiği anda dizlerinin dermânın da kesileceğini bilen bir hükûmet, elbet de biliyor olmalı ki, böyle bir vaziyette Türkiye'nin ekonomisinin ve finans sektörünün lâhzada çökertilmesi işten bile değil; bir günde piyasalardan milyarlara Dolar'ı çeken ecnebîler ne yapmaz ki? Yârın sabah kalktığımızda Dolar'ın ânîden birkaç misli yükselmesi durumunda bu ülke – ve tabii ki bu hükûmet – ne hâllere düşer? İyice düşünmek lâzım.

Râbian, şunu da hesaba katmalı fikrimce: Hükûmet'in birçok yandaşının birtakım akçalı pakçalı işleri de böyle bir harekâttan fevkalâde mutazarrır olacak ve belki de, birçok kişi servetler kaybedecektir; az buz birşey değil hani, göze almaya yürek ister. Böyle bir yürek sâhibi bir hükûmet, Türkiye'ye her gün hakaret eden aşîret ağası Barzânî'nin Türkiye'deki şirketlerine el koymakla işe başladığı; ama kolay mı?

**

Hükûmet'in işi hakîkaten hiç kolay değil; zor ki ne zor; adamları anlamak lâzım.

